

jo ikke saa stort Statstilskud. Vi have jo paa Fyn det særlige Tilfælde, at der faar man kun den halve Ekspropriation, medens man de øvrige Steder i Landet faar betydeligt mere, endogsaa op til $\frac{3}{4}$ af, hvad Banerne koste. Og vi Fynboere have nu heller ikke noget imod, at de faa saa meget mere i de andre Landsdele, naar vi saa blot maa faa Lov til at bygge vore Baner, som vi ønske det. I Regeringsforslaget er der jo stillet Forslag om, at Staten skulde have Aktier for den Sum, den satte i Banerne. Imidlertid er der ved Ændringsforslag Nr. 63 gaaet bort fra det, saaledes at Staten ikke forlanger nogle Aktier for sit Tilskud, hvor dette kun udgør Halvdelen af Ekspropriationsudgifterne, og det ere vi selvfølgelig meget taknemmelige forovre paa Fyn.

Ifølge Udvalgets Forslag er Regeringsforslaget jo ved Ændringsforslag Nr. 31 foreslaaet ændret saaledes, at i Stedet for en Jernbane fra Odense eller et Punkt paa nordfynske Jernbane over Sønderstø til Nørre Aaby, eventuelt med en Sidebane til Bogense, kommer det nu til at hedde en Jernbane fra Odense eller et Punkt paa nordfynske Jernbane til Nørre Aaby eller Middelfart med en Sidebane fra Brenderup til Bogense. Der er altsaa Brenderup slaaet fast i Stedet for Sønderstø, som var foreslaaet i Regeringsforslaget. Det var jo samtlige Kommuner paa Strækningen fra Odense til Middelfart og op til Bogense, som bleve enige om at indgive Andragende om at faa Banen ført den Vej, som det nu til Dels er foreslaaet. De have ogsaa tilstrækkelige Penge til Gennemførelse af denne Bane, idet der er tegnet ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og der er givet Tilsagn om, at der kunde tegnes mere, om saa skulde være. Man mente, at naar man forlangte saa lille et Statstilskud, saa vilde man heller ikke her i Rigsdagen nægte dem at bygge Banen, som de ønskede den, især naar man ikke satte sig imod, at andre Baner omkring i Landet fik betydeligt større Tilskud. Der blev indvendt af den højtærede Minister ved Omtalen af dette Forslag, at hvis det, der var forlangt af det Udvalg, der var nedsat paa Fyn til at gennemføre Banen fra Odense til Middelfart, var foreslaaet i dette Øjeblik, vilde han have modsat sig det, men saaledes som Ændringsforslaget nu var formet, vilde han ikke modsætte sig det, idet det da var overladt Ministeren senere at bestemme, hvorvidt Banen skal gaa til Middelfart eller ikke. Jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at han ikke i Øjeblikket

vilde være tilbøjelig til at tiltræde Forslaget, hvis det kom til at lyde paa, at Banen skulde føres helt til Middelfart. Men der er et gammelt Ord, der siger, at man skal aldrig sige aldrig, og jeg haaber, at naar der nu kommer til at staa, at Banen kan føres til Nørre Aaby eller til Middelfart, saa vil Ministeren, naar der en Gang kommer Andragende om Koncession, tage det under velvillig Overvejelse, om Banen kunde føres helt ud til Middelfart. Nu har man derovre Pengebidraget tegnet, og det vilde selvfølgelig forvolde Vanskelighed, hvis man ikke kunde føre Banen helt igennem, navnlig nu da Brenderup er slaaet fast som det Punkt, hvorfra Sidebanen skal gaa ud til Bogense; det vilde volde Vanskeligheder at faa de nødvendige Penge tegnede, hvis det sidste Stykke bliver skaaret af og Brenderup alligevel bliver staaende som det Punkt, hvorfra Sidebanen skulde gaa ud.

Imidlertid er jeg klar over, at i Øjeblikket kan der ikke opnaas mere end det Ændringsforslag, der er stillet af Udvalget, og udfra det Synspunkt har jeg heller ikke stillet noget Ændringsforslag om, at Brenderup skulde gaa ud. Befolkningen saa jo helst, om den blev stillet frit, men som Forholdene ligge, siger jeg som saa, at kan man ikke faa det bedste, maa man tage det næstbedste, og i Haab om, at Ministeren, naar Befolkningen en Gang samler sig om at faa en Bane gennemført til Middelfart, til den Tid vil stille sig velvilligt dertil, skal jeg i øvrigt takke Udvalget og ogsaa den højtærede Minister for, at de dog have strakt sig saa vidt, som de have, for at imødekomme Befolkningen. Om de end ikke have imødekommet den fuldt ud, er jeg dog taknemlig for det Skridt, de have gjort, og jeg haaber da, at naar de koncessionsøgende komme, de saa nok kunne faa endelig Ordning med Ministeren.

Dermed skal jeg anbefale de Ændringsforslag, jeg har omtalt.

Johan Knudsen: Under Nr. 24 foreslaas det, at Nr. 1 i § 6 affattes saaledes: „En Jernbane fra Hornbæk til Gilleleje og eventuelt videre over Vejby til Helsing med eventuel Sidebane fra Vejby til Tisvildeleje“. Jernbanen Hornbæk—Gilleleje omtalte jeg i Fjor ved 1ste Behandling af Forslaget om ny Jernbaneanlæg. Naar Udvalgets Flertal skønner, at der ikke er Anledning til at give denne Bane Statstilskud, er Grunden vel den, at det formenes, at Banen væsentlig faar sin Be-